تعرفه تلفن ثابت غیراقتصادی است

مدیرعامل شرکت مخابرات استان تهران تعرفه‌های فعلی تلفن ثابت را موجب زیان‌دهی شرکت‌های مخابرات استانی عنوان کرد و گفت: شرکت‌های مخابرات استانی قیمت تمام شده هر پالس مکالمه تلفن ثابت را محاسبه و به شرکت مخابرات ایران ارائه دادند که در قالب گزارشی محرمانه به وزیر ارتباطات ارائه شد.به گزارش خبرنگار «ایران»، محمد روح‌اللهی دیروز در یک نشست خبری افزود: وزارت ارتباطات هیچ برنامه‌ای برای افزایش تعرفه تلفن ثابت برای سال آینده ندارد اما این تعرفه‌ها باید به تدریج اصلاح شود.وی ضریب نفوذ تلفن ثابت در استان تهران را ۴۳/۳ درصد و در شهر تهران ۵۰/۰۶ درصد اعلام کرد و اظهار داشت: در ۵۰ روستای حاشیه تهران با هماهنگی شرکت ارتباطات سیار و با استفاده از پوشش آنتن‌های بی‌تی‌اس نصب شده در استان، سیم‌کارت‌هایی به قیمت ۸۰ هزار تومان به مردم واگذار شد که تعرفه‌های آن مانند تعرفه تلفن ثابت خواهد بود.این مقام مسئول در مورد تشدید اختلالات تلفن همراه در شهر گفت که شبکه تلفن همراه تهران استثنائاً توسط خود شرکت ارتباطات سیار مدیریت می‌شود و ما پاسخگو نیستیم.

در نشست اقتصادی روزنامه ایران مطرح شد

تسهیل رقابت و تنظیم انحصار

بخش نخست سخنرانی دکتر سیدشمس‌الدین حسینی با موضوع «جایگاه دولت در بازار» روز گذشته به چاپ رسید.بخش دوم و پایانی سخنرانی وی با محوریت انحصار و رقابت و نگاه موردی به اقتصاد ایران اختصاص دارد که از نظر گرامی‌تان می‌گذرد.

اگر شروع اقتصاد به عنوان یک علم مدرن را، اثر علمی برجسته آدام اسمیت در سال ۱۷۷۶ میلادی بدانیم، مناقشه بر سر رقابت و انحصار و اثر آن بر عملکرد اقتصاد از قدمتی به اندازه قدمت علم اقتصاد برخوردار است. در بخش اول صحبتم به نامه‌ای که جرمی بنتام در سال ۱۷۸۷ به اسمیت نوشته است، مبنی بر اینکه از اسمیت می‌خواهد که «بازار را به حال خودش بگذارد» اشاره کردم، در واقع استاد پیشگام اقتصاد آزاد هم به موضوع شکست بازار در برخی موارد از جمله انحصارات طبیعی توجه داشته است و آن را منطقی برای مداخله دولت می‌دانسته و در مقابل وی مخالفانی نیز وجود داشته‌اند.

این مناقشه دیرپا در عرصه روش شناسی علم اقتصاد و مناظره‌های نظری همچنان پابرجاست، همه مکاتب اقتصادی هم کم و بیش به این موضوع توجه داشته‌اند و بنابر چارچوب نظری خود به رهیافتی سیاستی حکم داده‌اند. مناقشه مکاتب، سطوح مختلفی چون تعریف رقابت، ریشه‌ها و آثار انحصار و تأثیر آن بر عملکرد بازار و سرانجام تجویز یا منع مداخله دولت برای کنترل انحصار یا تسهیل رقابت در بازار را دربرمی‌گیرد. به طور مثال مکتب اتریش تعریف رقابت نئوکلاسیک‌ها را مورد انتقاد قرار می‌دهد و رویکرد مداخله دولت را مردود می‌داند، در حالی که در دیدگاه نهادگرایان حضور دولت لازم تشخیص داده می‌شود.

سطح دیگر و به بیانی کاربردی تر از مباحث مربوط به رقابت و انحصار را می‌توان در چارچوب نظریه یا شاخه اقتصاد صنعتی دنبال کرد. به لحاظ مفهومی «اقتصاد صنعتی» با «رقابت ناقص» تقریباً مترادف به کاربرده می‌شوند. این مفهوم اگرچه ابتدا توسط اقتصاددان فرانسوی، ژان باتیست سه به کارگرفته شده است، ولی چه به لحاظ نظری و چه به لحاظ کاربرد سیاستی در آمریکا بیشتر گسترش پیدا کرده است. در این چارچوب، در عمل طیفی از بازارها مشاهده می‌شوند و مطالعه بازارها با توجه به سه مؤلفه ساختار (Structure)، رفتار (Conduct) و سرانجام عملکرد (Performance) انجام می‌پذیرد. اقتصاد صنعتی به مطالعه رابطه بین این مؤلفه‌ها می‌پردازد و در این راستا بسیار کارگشا شده است. به طور مثال برای تشخیص این که ساختار یک بازار از چه درجه‌ای از رقابت و یا انحصار برخوردار است معیاری چون تمرکز و شاخص‌هایی چون مجموع سهم بنگاه‌ها از عرضه یا فروش را معرفی می‌کند، یا برای بررسی اینکه آیا در بازاری با ساختار انحصاری هزینه اجتماعی وجود دارد، معیار و شاخص‌های قابل اندازه‌گیری چون رفاه از دست‌رفته معرفی شده است. این معیارها و شاخص‌ها، هم اکنون در مطالعات معتبر دانشگاهی و فراتر از آن در مدیریت اقتصادهای ملی و ایالتی به کار گرفته می‌شوند. البته در این شاخه هم، دیدگاه‌های ساختاری و غیرساختاری یا نسبی شکل گرفته است، در دیدگاه ساختاری، عملکرد بازار از ساختار بازار اثر می‌پذیرد، به طور مثال انحصار، کارایی را کاهش می‌دهد ولی در دیدگاه دیگر عملکرد هم می‌تواند روی ساختار اثر بگذارد، به طور مثال نوآوری می‌تواند منجر به انحصار شود.

به نظرم، کارکرد اقتصاد صنعتی در مقایسه با مجادله‌های روش شناسی در باب رقابت و انحصار، بی شباهت با پیشنهاد گره‌گشای فرد عادی به جمعی از فیلسوفان، در خصوص «نحوه یافتن پاسخ سؤال تعداد دندان‌های اسب نیست»، آنگاه که به جای بحث‌های انتزاعی، به فیلسوفان توصیه می‌کند، دهان اسب را باز کنند تا بتوانند دندان‌های آن را بشمارند. البته بحث‌های روش‌شناسی هم لازم و هم بسیار مفیداند ولی قطعاً کافی نیستند. این نوع بحث‌ها به پیشرفت‌هایی منجر شده‌اند، به طور مثال فهم اینکه در کاربردهای سیاستی بین انحصارهای دارای ریشه خوب (چون نوآوری و تحقیق و توسعه) با انحصارهای مصنوعی و دارای ریشه بد (چون ممنوعیت دسترسی به بازار) فرق بگذاریم، یا این که از قوانین ضد انحصار به قوانین تسهیل رقابت رسیده‌ایم و نظایر آن، از این مناقشات اثر پذیرفته‌اند ولی بی‌تردید اگر به مباحث روش شناسی بسنده می‌شد و کارگشایی‌های نظریه اقتصاد صنعتی نبود، در عمل چیز زیادی حاصل نمی‌شد. به نظرم مباحث نظری در همین حد کفایت کند و اگر موافق باشید، قدری به تجربه نحوه برخورد با مقوله «انحصار و رقابت» بپردازیم. به لحاظ تجربی واکنش به انحصارات و بیم استفاده از قدرت انحصاری، به دو شکل بوده است. اروپای غربی، با گسترش مالکیت دولتی صنایع با ماهیت انحصار طبیعی رویکرد مداخله جایگزین بازار را در پیش گرفت. لذا ملاحظه می‌شود که در نیمه قرن بیستم انواع بنگاه‌های اقتصادی دولتی در رشته‌های حمل و نقل (راه آهن، هواپیما و...)، انرژی (زغال سنگ، نفت، گاز و برق) و ارتباطات...، ایجاد شدند که در کنار بنگاه‌های خصوصی که در بازارهای رقابتی فعالیت می‌کردند، به شکل‌گیری اقتصادهای مختلط (ترکیبی از بنگاه‌های دولتی و خصوصی) منجر شد. اما در اقتصاد آمریکا، وضع فرق می‌کرد. تعداد بنگاه‌های عمومی در این کشور بسیار کم بود و در مواردی که ترس سوءاستفاده از قدرت انحصاری یا وضعیت اقتصادی مسلط وجود داشت، بنگاه‌ها با حفظ مالکیت خصوصی، تحت مقررات و مراقبت تنظیمی دولتی بودند. قانون شرمن در سال ۱۸۹۰ میلادی و قانون کلیتون در سال ۱۹۱۴ میلادی در آمریکا تصویب شدند که در واقع قوانین ضدتراست هستند، این قوانین هنوز هم نافذ اند و کمیسیون تجارت منصفانه (FTC) در ایالات متحده آمریکا آنها را به انضمام مجموعه‌ای از راهنماها و دستورالعمل‌ها اجرا می‌کند. اتخاذ هر یک از دو رویکرد فوق، تبعات بعدی هم داشته‌اند، به طور مثال هنگامی که شکست‌های دولت و یا روشنتر بگوییم، پائین بودن مالکیت و مدیریت بنگاه‌های دولتی در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ آشکار شد، کشورهای اروپای غربی به سیاست‌های طرف عرضه روی آوردند که از اجزا آن خصوصی‌سازی بنگاه‌های عمومی بود که در دهه ۱۹۸۰ اوج گرفت و طبعاً کار پر مشقتی بود، در حالی که در آمریکا مسئله به این گستردگی نبود. شاید به همین دلیل است که رویکرد آمریکا یعنی مقررات تنظیمی و استفاده از حقوق رقابتی که در واقع مداخله مکمل دولت است، در دو دهه اخیر بسیار مورد اقبال قرار گرفته است، امروز بالغ بر یکصد کشور دارای قانون رقابت هستند. این کشورها دارای ساختارهای متفاوت از توسعه یافتگی هستند. اتحادیه اروپا، بیست وشش کشور عضو OECD از جمله آمریکا، کانادا، ژاپن، اتریش، فنلاند، کره جنوبی، ترکیه، دوازده کشور در منطقه آسیا و اقیانوسیه از جمله چین ، هند ، مالزی، اندونزی ، تایوان ، اردن و پاکستان، هفده کشور در حوزه آمریکای لاتین و کارائیب از جمله آرژانتین ، شیلی ، برزیل ، پرو ،هجده کشور در حال انتقال از جمله فدراسیون روسیه ، رومانی ، روسیه سفید ، اوکراین و بلغارستان و ۲۶ کشور آفریقایی چون مصر ، الجزایر، کامرون ، آفریقای جنوبی ، مراکش و حتی کشورهایی چون زامبیا و بورکینافاسو. ناگفته پیداست که همه این کشورها دارای اقتصاد آزاد و یا اقتصاد مختلط هستند.

نکته حائز اهمیت این است که بیشتر این کشورها در مسیر مقررات زدایی و انجام اقداماتی چون خصوصی‌زدایی به توسعه حقوق رقابتی خود همت گمارده‌اند. البته ، تاریخ تصویب قانون رقابت در بیشتر این کشورها به دهه ۱۹۹۰ میلادی برمی‌گردد، دوره‌ای که رفته رفته سیاست تعدیل ساختاری جای خود را به سیاست رقابتی می‌دهد و جهان به اهمیت رقابت در کنار مالکیت خصوصی بیش از پیش پی می‌برد. در چارچوب سیاست رقابتی، اعتقاد بر این است که اقداماتی چون خصوصی‌سازی که مبتنی بر تقویت انگیزه خصوصی با هدف افزایش کارایی صورت می‌پذیرند، با وجود نهادهای مناسبی چون قانون رقابت می‌توانند موفق باشند، وگرنه تجربه خصوصی‌سازی‌های ناموفق به دلیل عدم توجه به بسترهای تسهیل کننده رقابتی زیادند.

نهادهای بین‌المللی هم به موضوع تسهیل رقابت و تنظیم انحصارات توجه زیادی دارند . سازمان ملل در سال ۱۹۸۰ مجموعه اصول و قواعدی را در زمینه رقابت منتشر کرده است .در سازمان ملل آنکتاد در راستای تسهیل رقابت و رویکرد تنظیم نقش کلیدی دارد . این بخش هر سال چندین نشست بین‌المللی با مشارکت اعضا برقرار می‌کند و دستاوردهای مطالعاتی و تجربی کشورها را به بررسی و مشورت می‌گذارد. این نهاد ، چارچوبی تحت عنوان مدل قانون رقابت را بر اساس تجربه کشورهای مختلف تدوین و با تجربیات جدید تطبیق می‌دهد . محورهای کلیدی این مدل ، رویه‌های محدودکننده تجاری ، رفتارهای غیررقابتی و موارد سوء استفاده از موقعیت مسلط، ادغام‌های مؤثر بر تمرکز ، نهاد مرجع ومسئول رقابت و ضمانت‌های اجرایی از جمله مجازات تخلف از قانون رقابت است. سازمان جهانی تجارت (WTO) نیز از دور دوحه به مسئله رقابت بسیار توجه کرده است. تأکید اصلی مباحث این سازمان، تعیین اقدام‌های ضدرقابتی شرکت‌ها در عرصه تجارت جهانی است. از دور دوحه این بحث مطرح شده است که به رغم تلاش دولت‌ها برای تسهیل رقابت از طریق اقداماتی چون کاهش تعرفه‌ها و مجوزها ، بنگاه‌های بزرگ با ادغام‌های افقی یا عمودی هم به تمرکز در بازارها افزوده‌اند و هم اینکه به سوءاستفاده از موقعیت مسلط خود در بازارها دست زده‌اند.

خب! فکر می‌کنم حالا بهتر بتوانیم موضوعات مربوط به انحصار و رقابت را در اقتصاد ایران تحلیل کنیم. ابتدا یک مرور تاریخی به موضوع انحصار در اقتصاد معاصر ایران دارم.بارزترین رفتارهای ضدرقابتی از قبیل تحدید عرضه یا احتکار برای بالابردن قیمت در اقتصاد معاصر ایران را می‌توان در اثنای جنگ‌ها از جمله دو جنگ جهانی در نیمه اول قرن بیستم دید. احتکار غله در این سال‌ها بر محدودیت‌های ناشی از جنگ می‌افزود اگرچه این موارد در زمان صلح هم وجود داشت، به طور مثال در دهه ۱۳۵۰ مقررات مختلفی در مورد کالاهای اساسی که مصرف عمومی داشتند، چون گندم ، آرد و قند و شکر برای پیشگیری از اختلال در توزیع، احتکار و رویه‌های ضدرقابتی وضع شد.

بهترین نمونه ماده واحده‌ای که مقررات قانونی مجازات اخلال کنندگان در عرضه دام و توزیع گوشت را به افرادی که از راه ایجاد مضیقه و موانع، موجب اخلال در عرضه و توزیع گندم ، آرد ، قند و شکر، برنج، روغن و سایر ارزاق عمومی و کمیاب و گرانی این اقلام می‌شوند ، تسری می‌دهد. البته این مقررات با احکام اسلامی هم مشابه است . مطالعه نظام اقتصادی اسلام نشان می‌دهد که دیدگاه اقتصاد اسلامی به ساختار بازار – دولت قائل است. در اقتصاد اسلامی، بازار اسلامی و معاملات در آن معتبر است ولی احکام اسلامی و تعزیرات برای تنظیم رفتارهای غیرمنصفانه وضع شده‌اند.

هزینه اجتماعی انحصار برای دوره ۱۳۷۴ تا ۱۳۸۵، ۵/۶ درصد ارزش تسهیلات بانکی محاسبه شده است. بدین ترتیب وجود بازارهای انحصاری، رفتارهای غیررقابتی و عملکردهای ضعیف در اقتصاد ایران قابل احصا اند

مواردی چون انحصار ، تبعیض قیمت و ... در اسلام حسب مورد منع و یا مشروط شده‌اند. کما این که در قانون تعزیرات حکومتی که در اسفند ماه سال۱۳۶۸ در مجمع تشخیص مصلحت نظام تصویب و در سال ۱۳۷۳ اصلاح شد، مواردی چون گرانفروشی ، احتکار ، کم فروشی و تقلب جرم شناخته شده‌اند و برای آنها مجازاتی وضع شده‌اند. موارد قانونی که به عنوان مثال ذکر شدند از جنس مقررات رقابتی هستند البته بیشتر معطوف به رفتارها یا رویه‌های ضدرقابتی‌اند.

بخشی دیگر از مواد قانونی مرتبط با مقررات رقابتی در اقتصاد ایران آنهایی هستند که از بیم انحصار بخش خصوصی ، مالکیت یا انحصار دولتی را جایگزین آن ساخته‌اند، حتی مرزبندی‌های صدر اصل ۴۴ قانون اساسی و گسترش مالکیت عمومی در عرصه صنایع و فعالیت‌های بزرگ اقتصادی چنین برداشتی را به ذهن متبادر می‌کند. اما از دهه ۱۳۷۰ به این سو با در نظر گرفتن برنامه‌های توسعه، شاهد پیشرفت‌هایی در باب نگاه به مقوله رقابت و انحصار هستیم و احکام هر برنامه نسبت به برنامه قبل دقیق‌تر می‌شود. در برنامه اول و دوم توسعه موادی با تأکید بر آزادسازی و کاهش انحصارات دولتی گذاشته شد اما در برنامه سوم فصل مستقلی با عنوان تنظیم انحصارات گنجانده شد که حذف انحصارات دولتی و هم بر انجام اقدامات قانونی برای جلوگیری از فعالیت‌های انحصارگرانه صراحت دارد. قانون برنامه چهارم که نگاه‌های نهادگرایی در آن تقویت شده است به طور صریح در چند جا بر تدوین «لایحه تسهیل رقابت و کنترل و جلوگیری از شکل‌گیری انحصارات » تأکید دارد. سیاست‌های کلی اصل ۴۴ نیز در عین تأکید بر شکستن انحصارات دولتی، بر وضع مقررات پیشگیری از انحصار در بخش‌های غیردولتی تأکید دارد.اما ساختار ، رفتار و عملکرد بازارها در اقتصاد ایران چگونه ارزیابی می‌شود؟ قبل از این که به پاسخ این سؤال بپردازم باید خاطر نشان کنم که مطالعات مربوط به بررسی بازارها در قالب نظریه اقتصاد صنعتی در ایران بسیار محدود است و این یکی از کمبودها در حوزه مطالعات اقتصادی در ایران است. ولی در عین حال مطالعاتی انجام شده است که نشان می‌دهد چه در بخش صنعت و چه در بخش خدمات بویژه خدمات مالی درجه تمرکز در ایران بسیار بالا است. نکته حائز اهمیت در مطالعات انجام شده این است که اگرچه در بسیاری صنایع تعداد بنگاه‌ها زیاد است و به ظاهر بازارها به ساخت رقابتی نزدیک‌اند، لیکن چنانچه مالکیت آنها مورد بررسی قرار گیرد، ملاحظه می‌شود که شرکت‌های فعال در این بازارها که به ظاهر دارای شخصیت حقوقی مستقل هستند ، به لحاظ مالکیت و مدیریت مشترک، یا به عبارتی به هم‌بسته (Interlocked) هستند ، در واقع شرکت‌ها، بنگاه‌های مستقل رقیب نیستند بلکه کارخانه‌های متعلق به چند بنگاه معدود هستند. این امر یکی از نکاتی است که باید در اقتصاد ایران مورد توجه جدی قرار گیرد، به ویژه آنکه در بسیاری موارد بنا به دلایلی چون وجود سهام بی نام، نقل و انتقال دست دوم مالکیت‌ها مانع از تشخیص سلطه مالکیتی و شفافیت می‌شود. این نکته در فرآیند واگذاری‌های بنگاه‌های صدر اصل ۴۴ که بیشتر آنها صنایع بزرگ ، انحصاری و یا مستعد انحصار هستند، نیز مورد تأکید است، اینکه سهام در قالب بلوک‌های بزرگ عرضه می‌شوند اگرچه در سرعت انتقال مالکیت به بخش خصوصی مؤثر است ولی می‌توانند به انتقال انحصار از بخش دولتی به بخش خصوصی منجر شود، به هر حال کنترل یا حداقل آگاهی از این که، تمرکز و تصاحب (Take Over) در فرآیند واگذاری‌ها چه وضعیتی به خود می‌گیرند، بسیار مهم است. در خصوص رفتارها در بازار هم مثال‌های بارزی را می‌توان ذکر کرد . یک نمونه اخیر آن بازار خودرو است که مستقل از مشکل مالکیت و مدیریت به هم بسته بنگاه‌ها، به رفتار آنها برمی‌گردد. مطابق آموزه‌های علم اقتصاد خرد که البته مبتنی بر فرض رقابت و استقلال منافع رقبا است ، انتظار بر این بود که افزایش قیمت و سهمیه‌بندی بنزین که به معنی بالارفتن قیمت مؤثر کالای مکمل است، سبب کاهش قیمت خودروهای بنزین سوز شود، ولی چه شد که همه مارک‌های اتومبیل در کشور گران شدند؟ پاسخ واضح است، کنترل و کاهش عرضه؟! بسیاری از مارک‌ها و خودروها را دیگر نمی‌توانید از کارخانه و نمایندگی‌های خودروسازی خریداری کنید ولی همه آنها در بازار موجودند، ظاهراً کانال عرضه متفاوت شده است!

در خصوص عملکرد هم به چند مورد از مطالعات دانشگاهی استناد می‌کنم.در یک مطالعه هزینه اجتماعی انحصار در بخش صنعت ایران سه درصد فروش برآورد شده است. در مطالعه‌ای که برای بخش بانکداری صورت پذیرفته، هزینه اجتماعی انحصار برای دوره ۱۳۷۴ تا ۱۳۸۵، ۵/۶ درصد ارزش تسهیلات محاسبه شده است. بدین ترتیب وجود بازارهای انحصاری، رفتارهای غیررقابتی و عملکردهای ضعیف در اقتصاد ایران، قابل احصا اند. پیام این امر آن است که در فرآیند اصلاح اقتصاد ایران، نهادسازی برای تسهیل رقابت و کنترل انحصارات ضروری است. بدون توجه به این امر بسیاری از اصلاحات از جمله خصوصی‌سازی به اهداف خود چون کارایی نائل نمی‌شوند، لذا تصویب قانون رقابت و ایجاد ظرفیت‌های مناسب برای اجرای آن یک اولویت است.

امروز اقتصاد ایران نیازمند تدوین و پیاده‌سازی یک سیاست رقابتی است، سیاستی که در عین حمایت و توسعه بخش خصوصی ومقررات زدایی، در عین حال نیازمند ایجاد نهادهای مکمل بازار و پشتیبان رقابت است، قانون رقابت، قانون حمایت از حقوق مصرف‌کننده که در برخی کشورها جزیی از قانون رقابت است و همین‌طور نهادهای حاکمیتی چون شورای رقابت و نهادهای مدنی چون انجمن‌های حمایت از حقوق مصرف‌کننده از جمله اینها هستند.

بازار شب عید

آغاز به کار نمایشگاه بهاره در ۴ نقطه تهران

نمایشگاه‌های فروش بهاره با هدف عرضه مستقیم مایحتاج و کالاهای پرمصرف مردم در آستانه فرارسیدن سال نو دیروز بعدازظهر در۴ نقطه تهران آغاز به کار کرد.این نمایشگاه‌ها در پارک ارم(مجتمع فرهنگی تفریحی پارک ارم)، حکیمیه(تهرانپارس،انتهای حکیمیه،سازمان گوشت سابق)، شهید باستانی(خیابان خاوران) و فروشگاه قدس خیابان قصرالدشت برپاست و به جز فروشگاه قدس قصرالدشت که منحصراً به عرضه لوازم خانگی اختصاص دارد، کیف و کفش، پوشاک، شیرینی و خشکبار، میوه، مواد پروتئینی و سایر اقلام پرمصرف ۱۵ تا ۲۰ درصد ارزان تر از قیمت‌های سطح بازار عرضه خواهد شد.این نمایشگاه‌ها تا ۲۵ اسفندماه ادامه دارد.

واگذاری نظارت به اصناف کلید خورد

دیروز با برگزاری هفتمین اجلاس عمومی شورای اصناف کشور با حضور وزیر بازرگانی ، واگذاری نظارت بر واحدهای صنفی به اتحادیه‌ها کلید خورد و مراکز بازرسی و نظارت مجامع امور صنفی کار خود را آغاز کردند.سیدمسعود میرکاظمی، وزیر بازرگانی در این مراسم گفت که این اقدام منجر به تخصصی شدن بازرسی ها می‌شود و در عین حال نسبت به سلامت فعالیت اصناف در حوزه بازرسی و نظارت ابراز اطمینان کرد. بازرسان سازمان بازرگانی استان‌ها نیز در کنار بازرسان اتحادیه‌ها بر عملکرد واحدهای صنفی نظارت خواهند داشت.

عرضه گسترده میوه و مرکبات

وزیر بازرگانی دیروز گفت که میوه و مرکبات به اندازه کافی در بازار توزیع شده و هیچ نگرانی در این زمینه وجود ندارد. او با اشاره به افزایش عرضه کالاهای کالا برگی همچون برنج، قند و شکر و روغن در روزهای پایانی سال اظهار داشت: ۳۰۰ نمایشگاه فروش بهاره در سراسر کشور در حال برگزاری است که اقلام پرمصرف شب عید را عرضه می‌کنند.

افزایش ۲۰ درصدی کرایه سواری بین شهری

مدیرعامل اتحادیه سواری کرایه بین شهری کشور گفت: امسال شش هزار دستگاه خودرو به ناوگان سواری کرایه بین شهری اضافه شده است که بیشترین توسعه نسبت به سال‌های قبل است.رحمت‌الله حاج محمدعلی در گفت‌وگو با ایسنا افزود: در ایام نوروز ۹۰ درصد ناوگان آماده خدمات‌دهی هستند و با توجه به این که اغلب خودروها خالی برمی‌گردند توافق شده مانند نوروز سال‌های گذشته ۲۰ درصد به کرایه‌ها افزوده شود.

کوتاه از اقتصاد

رکورد تازه طلا، ۹۹۲ دلار

به دنبال کاهش ارزش دلار و افزایش چشمگیر قیمت نفت که تحت تأثیر صدور قطعنامه یکجانبه شورای امنیت علیه برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای ایران رخ داد، قیمت هر اونس طلا در بازارهای جهانی به بیش از ۹۹۲ دلار رسید. قیمت جهانی طلا هفته گذشته بیش از ۲۷ دلار و ۲۰ سنت افزایش یافت. رشد قیمت در بازارهای جهانی موجب شد روند صعودی قیمت سکه و طلا در بازار داخلی نیز با شدت بیشتری ادامه یابد.سکه بهار آزادی طرح قدیم دیروز در اواسط روز ۲۷۰ تا ۲۸۰ هزار تومان معامله شد.قیمت سکه بهار آزادی طرح جدید نیز با ۵ هزار تومان افزایش به ۲۳۰ هزار تومان رسید.قیمت طلا و سایر سکه‌ها را می‌توانید در صفحه اول ایران اقتصادی مطالعه کنید.

۱۹۰۰ هکتار زمین برای خانه‌های کارگری

یک هزار و ۹۰۰ هکتار زمین برای ساخت واحدهای مسکونی کارگری درسراسر کشور اختصاص یافت. به گزارش روابط عمومی وزارت کار و امور اجتماعی تا کنون ۴۰۴ هزار و ۱۴۵ کارگر فاقد مسکن واجدشرایط شناسایی شده اند. امسال زمین قابل واگذاری برای حدود ۱۶۰ هزار کارگر مشخص شده است وساخت واحدهای مسکونی یادشده زمینه اشتغال ۲۳۵ هزار نفر را فراهم می کند. براساس این گزارش، سهم استان‌ها در قالب ساخت یکصدهزار واحد مسکونی مشخص شده است .

افتتاح شعبه ممتاز امور بیمه‌ای اصناف

شعبه ممتاز امور بیمه‌ای اصناف کشور دیروز با حضور مدیرعامل بیمه ایران، معاون وزیر بازرگانی و رئیس شورای اصناف کشور در تهران افتتاح شد.به گزارش خبرنگار «ایران»، جواد سهامیان مدیرعامل بیمه ایران در این مراسم با اشاره به نقش اصناف در تولید و اشتغال در اقتصاد کشور گفت: باید برای هر صنف یک پوشش بیمه‌ای خاص طراحی شود تا ریسک‌های آن صنف را مدنظر قرار دهد.وی ابراز امیدواری کرد شعبات مخصوص بیمه اصناف در کل کشور راه‌اندازی شود.

بدهی ۳۰۰ میلیاردی دولت به پیمانکاران ریلی

معاون شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل کشور از بدهی ۳۰۰ میلیارد تومانی دولت به پیمانکاران بخش ریلی خبر داد و گفت: نحوه تخصیص اعتبار پروژه های راه آهن در دو ساله اخیر به گونه ای نبوده است که منجر به اتمام پروژه ها شود و تنها ۲۰۰ کیلومتر از انشعابات خط آهن بافق و طرح اصفهان تا اقلید آماده افتتاح شده است.

>>ادامه از صفحه اول

ملاحظات بنزین دو نرخی

۳- هدف از ارائه این سیاست باید برای مسئولان کاملاً مشخص باشد. آیا ارائه سیاست دو نرخی می‌تواند آغازی بر اصلاحات ساختاری در عرصه بنزین باشد؟ آیا هدف بهبود الگوی مصرف جامعه است؟ آیا هدف این سیاست در راستای اصلاح هدفمند کردن یارانه‌ها است؟ یا الزاماً هدف کسب درآمد برای دولت می‌باشد؟ اگر اصلاح ساختاری قیمت مدنظر باشد باید این امر در قالب یک بسته سیاستگذاری و تا سال ۹۱، سالی که طبق قانون باید نرخ بنزین به صورت واقعی ارائه شود، صورت گیرد.

۴- در نهایت اگر مقرر شد اصلاحات در قیمت بنزین صورت گیرد، این اصلاحات باید شامل ابعاد دیگر مسائل مرتبط با بنزین از جمله صنایع خودروسازی، مدیریت ترافیک، حمل و نقل عمومی و ... در کوتاه‌مدت ، میان مدت و بلندمدت نیز اعمال شود. به نظر می رسد اصلاحات خاص در عرصه قیمت بنزین و عدم توجه به سایر مؤلفه‌ها ، نتواند نتایج از پیش تعیین شده سیاست را ارائه دهد.

آغاز پوشش ایران کد بر کالاهای اساسی

مدیرعامل مرکز ملی شماره‌گذاری کالا و خدمات ایران (ایران‌کد) از آغاز روند درج کد ملی کالا بر روی گروه‌های کالای جدید، حساس و پرمصرف مردم در سطح کشور خبر داد.

به گزارش خبرنگار «ایران»، احمد غلامزاده دیروز در یک نشست خبری اظهارداشت: با مذاکرات صورت گرفته، درج کد ملی کالا بر روی دارو، تجهیزات پزشکی، مواد غذایی و لبنیات پرمصرف مردم در حال تکمیل شدن است. در همین ارتباط با همکاری وزارت بهداشت، تا پایان سال آینده تمام داروهای مصرفی مردم و تولید، توزیع و واردات تجهیزات پزشکی منوط به دریافت ایران‌کد خواهد شد.وی از درج کدملی کالا بر روی پنج محصول پرمصرف لبنی مردم شامل شیر یارانه ای، ماست، دوغ، خامه و شیرکاکائو خبر داد و گفت: با این پوشش، امکان رهگیری، شناسایی هویت و منشأ و مبدأ کالاهای یاد شده که برای مردم اهمیت دارند، فراهم شده است و به تدریج به سایر گروه‌های کالایی توسعه می‌یابد.این مقام مسئول ادامه داد: مذاکراتی هم با فروشگاه‌های زنجیره‌ای بزرگ کشور مثل رفاه، شهروند، اتکا و سپه در جریان است تا بارکدهای قدیمی را با بارکدهای کد ملی کالا جایگزین کنند. بارکدهای قدیمی حاوی هیچ‌گونه اطلاعات محتوایی کالا نیست و صرفاً کارکرد تسریع در حسابداری و گردش صندوق فروشگاه‌ها را دارد.غلامزاده همچنین از اتصال ایران کد به سیستم ثبت سفارشِ وزارت بازرگانی خبر داد و گفت: مشکل نرم‌افزاری این اتصال اکنون کاملاً حل شده و فعالیت سفارش برای واردات ملزومات خانگی در استان فارس به صورت آزمایشی با استفاده از ایران کد آغاز شده است.وی تصریح کرد: تا اردیبهشت‌ماه سال آینده این نمونه مورد ارزیابی قرار گرفته و با رفع معایب و با هماهنگی سازمان توسعه تجارت به تدریج در تمام کشور و در تمام گروه‌های کالایی اجرا می‌شود. مدیرعامل مرکز ملی شماره‌گذاری کالا و خدمات ایران با اشاره به این که در حال حاضر امکان تحت پوشش قرار دادن ۸۵ درصد کالاها در بسته ایران کد وجود دارد و ۱۵ درصد مابقی نیز تا مردادماه سال آینده تحت پوشش قرار خواهند گرفت، اظهار داشت: در حوزه خدمات نیز با یک تأخیر سه ماهه نسبت به برنامه، تا نیمه سال آینده امکان پوشش‌دهی ایران کد به حوزه خدمات فراهم خواهد شد.